

אבא בעננים

כתבה מדיאנה סטאן
ציירה מולדון מאריה

דלת שעליה ידית כסף גדולה.
איש לא ענה. אזי אבא הציץ דרך החלון וראה
מיטה לבנה על מסגרת זהובה, מכוסה
בשמיכה עבה, עשוייה מעננים ותפורה
בכוכבים. במיטה ישנו שני מלאכים

ששערותיהם הזהבות היו פזורות על הכריות
מעננים.

אבא דפק בעדינות בזכוכית, המלאכים קמו
וניגשו לחלון.

"מי אתה ואיך הגעת למקום שאליו רק
ציפורים נודדות וציפורי ברזל יכולים להגיע?"

יום אחד המטוס של אבא התקלקל ונעצר על
אחד העננים. אבא ירד כדי לבדוק מה קרה
ומה הבעיה, ומצא שאין כל סיכוי שהמנוע יוכל
להנחית את
המטוס על
הקרקע. אבא
הביט סביב ואז
ראה במרחק,
בתוך העננים, אי
מרחף באוויר
ועליו בית קטן בלי
אורות.

הוא ניגש לבית
וראה שלפני
הבית קשורים
איילים אחדים.
"ממ.. אפשר

להניח שזה ביתו של סנטה קלאוס" אמר
לעצמו "אולי הוא יוכל לעזור לי לחזור שוב
הביתה."

האיילים הסתכלו עליו בסקרנות והוא דפק על

אבא התחיל
קודם לנקות את
המזחלת הכבדה
עשויה מכסף.
הוא רחץ ושפשף
אותה עד
שהבריקה כמו
שלג. אחר כך
השקה את
האיילים, מילא
את השק הגדול
במתנות וקשר

אותו היטב. אחרי שרתם את האיילים
למזחלת התיישב ליד סנטה קלאוס על מושב
הנהג.

"כשהייתי ילד" סיפר אבא לסנטה קלאוס
"תמיד רציתי לראותך, לפחות מרחוק. אבל
גם עכשיו לא מאוחר. אוכל לספר לבן שלי
ולאמו, שעכשיו מחכים לי וחושבים שכבר
לעולם לא אחזור. בוודאי קיבלו כבר מסר
שלא נחתתי בשדה התעופה."

"הגעתי דווקא בציפור הברזל כזו" אמר אבא
"אבל היא התקלקלה ואינני יכול לחזור
הביתה... אבל כאן גר הרי סנטה קלאוס? לא
כן"
"כן" אמרו המלאכים "זה ביתו של סנטה
קלאוס. הוא עכשיו לא בבית, אבל יחזור
בקרוב. הערב הרי ערב חג המולד והוא חייב
לרדת מהר לכדור הארץ כדי לחלק מתנות
לילדים... תוכל להכנס ולהמתין לו כאן."
אבא ניכנס והתיישב עם המלאכים. כעבור זמן
מה הגיע סנטה קלאוס. אבא סיפר לו על
הצרה עם המטוס שלו ושאל האם יוכל אולי
לחזור יחד אתו הביתה.
"טוב, טוב! אביא אתך הביתה, אבל קודם
אתה צריך לעזור לי. צריך לנקות היטב את
המזחלת, להשקות את האיילים ולארוז את
המתנות לתוך שק. שני אלה יעזרו לך" אמר
סנטה קלאוס והצביע על שני המלאכים. אחר
כך ניכנס סנטה קלאוס הביתה, כדי ללבוש
ללילה אחד את הבגד האדום שהאנשים כל
כך אוהבים לראות עליו.

לסנטה ולאבא לעבור בין הזיקוקים השורקים
שעפו מגבוה. ריח אבק השריפה נעשה חזק.
"כך הם עושים תמיד כשאני נוסע אל הילדים"
רטן סנטה קלאוס לתוך הזקן "אינני יכול
לראות את הדרך והאיילים נבהלים."
"מי עושה זאת?" שאל אבא כשהביט כלפי
מעלה.

"הה-הה, השניים האלה שם, שפגשת אצלי
בבית, ועוד רבים אחרים כמוהם. הם לא
נרגעים. ועוד מצפים שאתן גם להם מתנות
כשאחזור מכדור הארץ. פוי.. הפעם הם לא
יקבלו מאומה, כי הם לא נשמעים לי. הם
ממש מתפרעים!"
הוא עצר את המזחלת, ירד, הרים את ידיו
גבוה באוויר וקרא "שתדעו! הפעם לא אביא
לכם מאומה.. מלאכים מתפרעים!"
רוטן ונוהם עלה שוב על המזחלת בזמן
שאבא שלי החזיק את המושכות וניסה
להעמיד פנים חמורים כדי להתאים את עצמו
לרוגז של סנטה, בזמן שברצון היה ומתגלגל
בשלג ופורץ בצחוק.

"אל תדאג. תחזור הביתה, זה בטוח" אמר
סנטה קלאוס. הוא לקח ליד את המושכות
והמזחלת גלשה בשקט על שלג העננים.
מגלשי המזחלת השאירו סימנים בשלג. מדי
פעם המזחלת עלתה על קרן של הירח ואז
גלשה עליו במהירות בזק.

מדי פעם כוכבים נפלו לפני האיילים. אחד
מהם פגע אפילו באחד החיות ואז ריח קל של
שערות שרופות נישא באוויר. לאט, לאט שמיי
הכוכבים נעשו צפופים יותר וקשה היה

מירצאה?"
"נכון. ומירצאה יודע כי אני טייס מבחן. ופעם
אפילו לקחתי אותו אתי כדי להראות לו את
הבית שלך מרחוק."

זמן מה הם המשיכו לגלוש בשלג בשקט ובלי
אירועים אך פתאום שוב ניכנסו לענן של
זיקוקים. סנטה קלאוס מלמל הפעם "אני יודע
מי זה. חכה שאחזור. אז תרגישו כבר
במשהו!"

אך לאבא נראה שסנטה קלאוס לא לוקח את
הדברים ביתר רצינות ובעצמו מתאפק לא
לפרוץ בצחוק, אלא להישאר רציני וחזק.
אחרי שעברו כבר את שמי הכוכבים אבא העז
לשאול את סנטה קלאוס. "אמור לי סנטה,
איך אתה מצליח לבקר את כל ילדי העולם
בלילה אחד?"

"טוב, אגלה לך את הסוד שלי" אמר סנטה
קלאוס בארשת מיסטורין "יש לי כושר
להתרבות מיליוני פעמים, אחד לכל ילד. ובכל
זאת אני נישאר עדיין אותו סנטה קלאוס.
כלומר אני בא בעצם רק לילד אחד, רק פעם
אחד..."

"אני מבין" ענה אבא "ויש לך אולי מתנה לבן
שלי?"

"אבל בוודאי! אם אינני טועה בנך נקרא

היה כבר לילה מאוחר כשהמזחלת עצרה
לפני הבית שלנו.
"הנה, קח את המתנה ותן לו זאת ממני."
"אינך רוצה להכנס לרגע פנימה?"
"לא, אני חייב לחזור לילדים שלי, המלאכים.
ראית בעצמך שלפעמים הם סוררים בדיוק
כמו הילדים על כדור הארץ.."
"תודה לך מקרב לב, סנטה קלאוס!"
ואבא דפק בחלון הבית בזמן שהמזחלת עפה
לשמייים.
ילד שישן במיטה לבנה התעורר ורץ לחלון.
האורות נדלקו בבית ואפשר היה לשמוע
קריאת שמחה "אבא כאן! אבא בא מהעננים!"